

[Ministeren for offentlige arbejder.]

må betale omkring 6,6 pct. i effektiv rente af de lån, der optages til finansiering af anlægsvirksomhed.

Den eksisterende forskel på statens og telefonselskabernes takster i lokaltelefonområderne har, som det vil fremgå af min redegørelse, intet at gøre med spørgsmålet om, hvem der billigst kan drive telefonvæsenet. Det er tværtimod min overbevisning, at både post- og telegrafvæsenet og de tre telefonselskaber driver deres virksomhed samvittighedsfuldt og så økonomisk, som det med de krav, der stilles til hver enkelt telefonadministration, er muligt. Vi har da også her i landet en af verdens billigste telefoner, ja, måske den billigste. Til sammenligning kan jeg f. eks. anføre, at der i Sverige i gennemsnit pr. telefonapparat betales 439 danske kroner, men i Danmark 390 kr. årlig.

Det ærede medlem har som begrundelse for sit forslag om overtagelse af de koncessionerede telefonselskaber fremført, at den gældende ordning, hvor samvirket mellem statens egen telefonadministration og de tre telefonselskaber sker i form af frivillig forhandling om alle spørgsmål, der måtte have betydning for helheden, virker vanvittig, og som det ærede medlem hr. Aksel Larsen anfører, har det været nødvendigt at nedsætte en lang række udvalg — det ærede medlem nævner i sin fremsættelsestale i alt 54 — for at få det opsplittede telefonvæsen til at fungere og få gennemført tekniske forbedringer.

Det er klart, at hvis man opremser de udvalg, der har været nedsat i løbet af de sidste 12 år under telefontilsynet, må listen blive meget voldsom. Jeg kan imidlertid berolige det ærede medlem med, at kun ca. halvdelen af de af ham nævnte udvalg eksisterer i dag, idet de øvrige for længst har afsluttet deres arbejde, og af de tilbageværende udvalg er der en lang række, hvis opgaver enten er løst, eller for hvilke der ikke foreligger aktuelle arbejdsopgaver.

Disse udvalg, hvis man skal kalde dem sådan, eksisterer altså kun på den måde, at der på forhånd er udpeget nogle få eksperter, som straks kan træde sammen, hvis der opstår et problem, der falder inden for det pågældende udvalgs kommissorium. At den lange række udvalg, det ærede medlem

nævnte, kun er den bekendte lille fjer, som er blevet til 5 høns, ses bedst deraf, at samtlige eksisterende udvalg under telefontilsynet kun koster et beløb på mellem 10 000 og 12 000 kr. om året inklusive kontormæssig assistance. Dette beløb betales ganske rigtigt, som det ærede medlem anfører, af telefonabonnenterne, idet samtlige tilsynsudgifter fordeles på de tre koncessionerede telefonselskaber i forhold til disses abonnental. Det beløb, den enkelte abonnent betaler til udvalg under telefontilsynet, andrager dog kun ca. ¼ øre pr. år.

Noget helt andet er, at antallet af udvalg sikkert vil kunne begrænses noget, hvilket allerede for længst er taget op til overvejelse i tilsynet. Men det er ganske givet, at hverken under den gældende ordning med 4 samarbejdende telefonadministrationer eller under en enhedstelefonordning ville man kunne undgå at nedsætte udvalg af eksperter, hvis den bedste og billigste løsning af tekniske problemer skal sikres.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har i motiveringen for sit forslag — sp. 890 — endelig fremført, at tidspunktet for en statsovertagelse af de koncessionerede telefonselskaber „er det gunstigst mulige“. Videre siger det ærede medlem:

„En væsentlig del af de til udvidelser og tekniske fornyelser krævede investinger er foretaget, så de kommende investeringskrav til staten bliver ikke uoverkommelige.“

Dette forekommer mig særdeles besynderligt og synes at røbe et betydeligt ukendskab hos det ærede medlem til de faktiske forhold. Jeg kan oplyse, at de koncessionerede telefonselskaber har beregnet den samlede nettotilgang af telefonabonnenter for den kommende 20 års periode til i alt 717 000 abonnenter. Det kan måske lyde voldsomt, når man ved, at vi i dag inden for de tre koncessionsområder har i alt ca. 825 000 abonnenter; men den beregnede tilgang i de næste 20 år svarer i virkeligheden til, at vi her i landet i 1980 vil få samme antal telefoner pr. indbygger, som man i dag har i Sverige og i USA, og prognosen synes således at være særdeles realistisk.

Denne tilgang af nye telefonabonnenter vil sammen med de øvrige investeringer inden for telefonområdet medføre, at der i løbet af de næste 20 år skal udføres telefon-